

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lipca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Eliza Skotnicka

Protokolant Magda Biernat

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 lipca 2015 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa A. C. (1)

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę kwoty 10200 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki A. C. (1) kwotę 10200 zł (dziesięć tysięcy dwieście złotych) z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 20 sierpnia 2013 roku do dnia zapłaty,

II. dalej idące powództwo w części dotyczącej odsetek oddała,

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 2717 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania,

IV. nakazuje stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 2596,51 zł, w tym 510 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu oraz 2086,51 zł tytułem poniesionych wydatków tymczasowo wyłożonych przez Skarb Państwa, od obowiązku uiszczenia których powódka była zwolniona w całości.

UZASADNIENIE

Powódka A. C. (1) domagała się zasądzenia od strony pozwanej kwoty 10 200,- zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 stycznia 2013 r. oraz zasądzenia kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu podano, że w dniu 17 listopada 2012 r. miał miejsce wypadek, w którym poszkodowana została powódka. Wskutek zdarzenia powódka doznała licznych obrażeń ciała i rozstroju zdrowia, w tym: skręcenia i naderwania stawów i więzadeł kręgosłupa w części szyjnej, czego następstwem są silne bóle i zawroty głowy, ograniczenia w ruchomości tej części kręgosłupa (deficyt ruchu i gibkości), a także parastezja obu rąk z zaburzeniami ich czucia, zespół bólowy korzeniowy kręgosłupa szyjnego z promieniowaniem do barku prawego oraz ograniczeniem ruchomości tego barku, fizjologiczne zaburzenia stresowe pourazowe (zaburzenia snu, powracające obrazy wypadku, lęk przed poruszeniem się pojazdem mechanicznym, obawy o zdrowie, zwiększona wrażliwość psychologiczna, trudności w koncentracji, stałe rozdrażnienie). Do dnia wypadku powódka była osobą zdrową, energiczną, zdyscyplinowaną i odpowiedzialną. Obrażenia jakich doznała do chwili obecnej stanowią dla niej znaczną dolegliwość. Po wypadku stała się nadwrażliwa i nerwowa. Na obecnym etapie sprawy tytułem zadośćuczynienia pozwana przyznała powódce kwotę 3500,- zł. Mimo zgłoszenia zastrzeżeń co do rzetelności postępowania likwidacyjnego, pozwana podtrzymała decyzję w sprawie. Mając na uwadze liczne negatywne skutki przedmiotowego wypadku dla stanu zdrowia powódki, żądanie pozwu jest w pełni uzasadnione.

Strona pozwana (...) S.A. z/s w W. wniosła o oddalenie powództwa na koszt powódki, zarzucając, że przyznana i wypłacona powódce kwota 3500,00 zł tytułem zadośćuczynienia jest adekwatna do rozmiaru cierpień powódki. Zdaniem pozwanej w przedmiotowej sprawie brak jest podstaw do przyjęcia, aby leczenie powódki przebiegało z

komplikacjami lub niestandardowo, co znacznie wpływałoby na stopień cierpień i czyniłoby je większymi niż w innych tego typu wypadkach. Ponadto pozwana wskazała, że nieuzasadnione jest także żądanie zasądzenia odsetek ustawowych od dnia wcześniejszego aniżeli data wyrokowania.

Bezspornym pomiędzy stronami było, że w dniu 17 listopada 2012r. doszło do wypadku komunikacyjnego, w którym powódka doznała obrażeń ciała oraz, że strona pozwana przyjęła co do zasady odpowiedzialność za skutki tego zdarzenia i wypłaciła powódce w postępowaniu likwidacyjnym kwotę 3500,00 zł.

Sąd ustalił ponadto następujący stan faktyczny:

Powódka podczas zdarzenia uderzyła głową w szybę w drzwiach. Bezpośrednio po wypadku uskarżała się na silny ból głowy, kręgosłupa szyjnego oraz drętwienie rąk. Ból i dolegliwości nasiliły się po powrocie do domu, gdy opadły emocje. Wówczas powódka zgłosiła się do (...) Centrum Medycznego w P., gdzie wykonano jej niezbędne badania i rtg. kręgosłupa i zalecono jedynie leki przeciwbólowe. Z powodu narastających dolegliwości kręgosłupa szyjnego i głowy w dniu następnym powódka ponownie zgłosiła się na (...) w P., gdzie zalecono kołnierz ortopedyczny oraz kontrolę w Poradni Neurologicznej. Powódka była wielokrotnie konsultowana ortopedycznie, neurologicznie i z powodu zgłaszanych stanów lękowych – psychologicznie. Kołnierz ortopedyczny utrzymywała około 2 miesiące. Powódka była również rehabilitowana w K.. Obecnie nadal odczuwa dolegliwości bólowe kręgosłupa odcinak szyjnego i barków, promieniowanie bólu do kończyny górnej prawej oraz bóle i zawroty głowy.

Powódka A. C. (1) przed wypadkiem była w pełni sprawna i prowadziła aktywny tryb życia, uprawiała sporty, w tym bieganie, snowboarding oraz jeździła na motorze. W chwili wypadku powódka miała 20 lat i była studentką. W związku z leczeniem, które trwało sześć miesięcy, powódka tylko przez dwa miesiące korzystała ze zwolnienia z zajęć na uczelni, gdyż chciała kontynuować naukę i nadrobić zaległości. Powódka do chwili obecnej nie podjęła uprawiania sportów – snowboardingu i jazdy na motorze. Obecnie stara się wrócić do aktywności ruchowej, zaczęła biegać. Po wypadku powódka miała lęki związane z prowadzeniem pojazdów mechanicznych przez okres około sześciu miesięcy. Obecnie jeździ samochodem.

Dowód:

- przesłuchanie powódki A. C. (1) k. 75 – odwrót – 76;
- zeznania świadka P. P. k. 74 – odwrót – 75;
- zeznania świadka A. C. (2) k. 75;
- karty informacyjna leczenia szpitalnego k. 8, 10;
- skierowanie do poradni specjalistycznej k. 11, 14, 17;
- informacje lekarza kierującego k. 13, 15, 16;
- zaświadczenie lekarskie – zwolnienie z zajęć k. 12, 18;
- zaświadczenie psychologa k. 19;
- zaświadczenie dr n. med. Specjalisty ortopeda – traumatolog k. 21;
- opinia biegłego specjalisty z zakresu ortopedii dr n. med. M. J. k. 117 – 120;

U powódki A. C. (1) w badaniu ortopedycznym rozpoznano:

stan po skręceniu kręgosłupa szyjnego z uszkodzeniem aparatu więzadłowo – torebkowego – 89.a. – 6% (według Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania

o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania DZ.U. Nr 234, poz. 1974 ze. zm.).

Po dokonaniu analizy dokumentacji medycznej powódki A. C. (1) oraz po jej przebadaniu ustalono u niej 6 % trwałego uszczerbku na zdrowiu. Wypadek komunikacyjny z dnia 17 listopada 2012 r., w którym uczestniczyła powódka skutkuje do chwili obecnej bólami i zawrotami głowy, bólami kręgosłupa szyjnego z ograniczeniem ruchomości biernej i czynnej, parestezjami kończyn górnych, szczególnie prawej, w zakresie unerwienia przez nerw łokciowy (palców IV i V). Dolegliwości te szczególnie jak podaje powódka nasilają się przy zmianach pogodowych, przy niewielkim wysiłku fizycznym i zmuszają ją do przyjmowania leków przeciwbólowych oraz w zasadniczy sposób utrudniają czynności życia codziennego. W przyszłości wskazana będzie kontynuacja leczenia usprawniającego. Z powodu przebytego urazu mogą pojawić się dolegliwości bólowe kręgosłupa szyjnego połączone ze wzmożonym napięciem mięśni karku ograniczające jego ruchomość. Z uwagi na specyfikę budowy kręgosłupa szyjnego urazy tego odcinka kręgosłupa są najbardziej kłopotliwe, wywołują bowiem uciążliwe skutki w postaci dokuczliwych bólów głowy czy drętwienia kończyn. Nawet niewielkie, z pozoru niegroźne, urazy w tych odcinkach kręgosłupa mogą powodować w przyszłości pogłębianie się dolegliwości bólowych oraz zwiększoną podatność na zwyrodnienia. Siły jakie działają na ciała pasażerów podczas kolizji drogowych są bardzo duże, nawet w przypadku niegroźnych stłuczek, w związku z tym ich następstwami są występujące zwykle pourazowe bóle kręgosłupa szyjnego z ograniczeniem ruchomości biernej i czynnej.

Dowód:

- opinia biegłego specjalisty z zakresu ortopedii dr n. med. M. J. k. 117 – 120;

U powódki w badaniu neurologicznym rozpoznano uraz skrętny odcinka szyjnego kręgosłupa i powierzchniowe stłuczenie głowy w wyniku uderzenia o szybę samochodu. Obrażenia doznane w przedmiotowym wypadku pod względem neurologicznym nie skutkują trwałym ani długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu powódki. Ocena wysokości trwałego uszczerbku na zdrowiu powódki z uwagi na stwierdzone u niej urazy leży w gestii biegłego lekarza ortopedy.

Dowód:

- opinia biegłego specjalisty z zakresu neurologii dr n. med. M. D. k. 147 – 150.

W badaniu psychologicznym stwierdzono, że w wyniku wypadku z dnia 17 listopada 2012r. powódka doznała przejściowych, przemijających zaburzeń adaptacyjnych będących skutkami przebytego stresu. Zaburzenia te u powódki nie miały charakteru długotrwałego ani trwałego. Powódka przed wypadkiem nie przeżyła innych poważniejszych problemów psychicznych, które mogłyby mieć negatywny wpływ na jej reakcję psychiczną na stres związany z tym wypadkiem. Powódka nie podjęła stałego systematycznego leczenia psychiatrycznego czy też psychologicznego w związku ze stresem powypadkowym.

W badaniu psychiatrycznym stwierdzono, że w wyniku zdarzenia z dnia 17 listopada 2012r. u powódki A. C. (1) wystąpiły zaburzenia psychiczne o obrazie zaburzeń stresowych pourazowych (...). Zaburzenia występujące u powódki nie są umieszczone w tabeli oceny procentowej stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Można jednak przyjąć zgodnie z §8 pkt 3 rozporządzenia, że rozpoznanie to odpowiada najbardziej zaburzeniom z pozycji 10.a. powołanej tabeli. Długotrwały uszczerbek na zdrowiu psychicznym powódki wynosi 2%.

Powódka przed wypadkiem nie przechodziła wypadków, cięższych chorób somatycznych, nie była leczona psychiatrycznie. Wypadek, w którym uczestniczyła, stanowił dla niej silny stres psychologiczny. Dolegliwości jakie odczuwała powódka bezpośrednio po zdarzeniu, jak i w późniejszym okresie spełniają kryteria diagnostyczne Ostrej reakcji na stres, a następnie Zaburzeń stresowych pourazowych. Ostra reakcja na stres F 43.0 występuje zazwyczaj natychmiast albo w ciągu kilku minut od zadziałania bodźca stresogennego i w zależności od siły i charakteru stresora trwa od kilku godzin do 1 – 2 dni w przypadku ekstremalnego zdarzenia. Dlatego nie można zaburzeń tych zaliczyć do

długotrwałych, w związku z tym nie są brane pod uwagę przy ocenie procentowego uszczerbku na zdrowiu. Objawy Zaburzeń stresowych pourazowych (...), które później pojawiły się u powódki obejmowały epizody powtarzającego się przeżywania urazu w natrętnych snach, unikaniu działań i sytuacji, które mogłyby przypominać przeżyty uraz, występowaniu lęków, zaburzeń emocjonalnych. Przebieg zaburzeń jest falujący, zmienny, niektóre z nich ulegają z upływem czasu zblednięciu, niektóre utrzymują się ze zmiennym natężeniem. Dolegliwości psychiczne u powódki występowały około pół roku. Dolegliwości psychiczne należą do odczuć subiektywnych, nie podlegających obiektywnej ocenie, nie ma metod badawczych mogących zweryfikować podawane przez powoda doznania, ich nasilenie i czas trwania. Skutki psychiczne u powódki trwały dostatecznie długo, aby można było je zakwalifikować do długotrwałego uszczerbku na zdrowiu i ustalić wynikający z tego procentowy uszczerbek na zdrowiu. Obecnie dolegliwości psychiczne związane z wypadkiem u powódki A. C. (1) już nie występują.

Dowód:

- opinia biegłego z zakresu psychologii mgr A. K. k. 90 - 97;
- opinia biegłej z zakresu psychiatrii lek. med. A. H. k. 130 – 135.

Powódka pismem z dnia 31 lipca 2013r. zakwestionowała rzetelność ustaleń strony pozwanej w postępowaniu likwidacyjnym i wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 15000,00 zł w terminie 14 dni od daty otrzymania tego pisma.

Strona pozwana w odpowiedzi na wezwanie, pismem z dnia 6 września 2013r. poinformowała, że po ponownej analizie zgromadzonej dokumentacji, wypłacone dotychczas kwoty tytułem zadośćuczynienia zostały uznane za adekwatne i odpowiednie w rozumieniu przepisów prawa i dostarczonej do akt dokumentacji medycznej, a także orzecznictwa sądów w tym zakresie.

Dowód:

- pismo pełnomocnika powódki z dnia 31 lipca 2013r. k. 24 – 25;
- pismo strony pozwanej z dnia 6 września 2013r. k. 26.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył co następuje:

Powództwo A. C. (1) podlegało uwzględnieniu w całości co do roszczenia głównego oraz w zasadniczej części co do należności odsetkowych.

W przedmiotowej sprawie poza sporem między stronami był fakt zaistnienia w dniu 17 listopada 2012 r. kolizji drogowej, w wyniku której powódka doznała obrażeń ciała, bezsporna była również zasada odpowiedzialności strony pozwanej. Strona pozwana przyznała powódce zadośćuczynienie w wysokości 3500,00 zł, kwestionowała zaś zasadność dalej idących roszczeń w tym zakresie. Spór między stronami dotyczył ustalenia wysokości należnego powódce zadośćuczynienia adekwatnego do skutków przedmiotowego zdarzenia dla jej życia i zdrowia oraz stopnia stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu powódki pozostającego w związku przyczynowym z tym zdarzeniem.

Obowiązujące przepisy prawa ubezpieczeniowego przewidują zasadę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. W dniu 1 stycznia 2004 roku weszła w życie ustawa z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124, poz. 1152 ze zm., dalej jako uoc). Zgodnie zaś z treścią art. 822 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia.

Podstawą więc odpowiedzialności ubezpieczyciela jest ustalenie odpowiedzialności sprawcy szkody zgodnie z ogólnymi zasadami odpowiedzialności za szkody wyrządzone czynem niedozwolonym. Przewidziana w art. 436§1 k.c. w zw. z art.

435 k.c. odpowiedzialność samoistnego posiadacza pojazdu mechanicznego za szkody na osobie lub mieniu wywołane przez ruch tego pojazdu opiera się na zasadzie ryzyka.

W przedmiotowej sprawie fakt zaistnienia wypadku ubezpieczeniowego implikujący odpowiedzialność ubezpieczyciela był poza sporem. Jak już wskazano strona pozwana nie kwestionowała swojej odpowiedzialności za szkodę wywołaną zdarzeniem z dnia 17 listopada 2012 r.

W ocenie Sądu ustalenie stopnia doznanego uszczerbku na zdrowiu powódki pozostającego w związku przyczynowym z kolizją drogową z dnia 17 listopada 2012 r. wymagało wiadomości specjalnych z zakresu medycyny. Wobec tego Sąd na podstawie art. 278 k.p.c. dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu ortopedii, neurologii, psychologii oraz psychiatrii. Sąd w całej rozciągłości podzielił wnioski wydanych w sprawie opinii biegłych sądowych, opinie te nie były kwestionowane przez strony postępowania. Biegli w opiniach rzeczowo wskazali, które ze stwierdzonych u powódki schorzeń pozostawały w związku przyczynowym z wypadkiem z dnia 17 listopada 2012 r. Podkreślić należy, że biegły z zakresu ortopedii ustalił u powódki 6 % trwałego uszczerbku na zdrowiu, zaś biegły z zakresu psychiatrii 2% długotrwałego uszczerbku na jej zdrowiu. Opinie tych biegłych sądowych są w ocenie sądu rzetelne, wykonane w oparciu o zgromadzoną dokumentację medyczną powódki, ponadto po przeprowadzeniu wywiadu chorobowego i badań ortopedycznego i psychiatrycznego powódki A. C. (1). Powódka doznała także urazów i dolegliwości neurologicznych oraz psychologicznych, lecz nie spowodowały one, zgodnie z opiniami tych specjalistów, długotrwałego lub stałego uszczerbku na jej zdrowiu. Biegli w swoich opiniach wyjaśnili zarówno metodę ustalania stopnia uszczerbku na zdrowiu, jak też czynniki i stwierdzone urazy, które miały wpływ na ocenę stanu zdrowia poszkodowanej oraz rokowań na przyszłość.

Zgodnie z treścią art. 444 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Według zaś art. 445 § 1 k.c. odwołującego się do wypadków wskazanych w art. 444 k.c., w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może także przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Pojęcie "sumy odpowiedniej" użyte w art. 445 § 1 k.c. w istocie ma charakter niedookreślony, niemniej jednak w judykaturze wskazane są kryteria, którymi należy się kierować przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia. Zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie wysokość ta nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być "odpowiednia" w tym znaczeniu, że powinna być - przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego - utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa.

Sąd przyjął, że podstawą rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie powinien być zakres doznanych przez powódkę obrażeń, rozmiar bólu, czas trwania leczenia oraz stopień ustalonego długotrwałego uszczerbku na ich zdrowiu.

W przedmiotowej sprawie powódka domagała się zasądzenia zadośćuczynienia za doznane krzywdy i cierpienia w wysokości 10 200,- zł. Biorąc pod uwagę poczynione wyżej rozważania co do skutków przedmiotowego zdarzenia dla zdrowia powódki, stopnia stwierzonego uszczerbku na jej zdrowiu oraz rokowań na przyszłość Sąd uznał, że zgłoszone roszczenie z tytułu zadośćuczynienia zasługiwało w całości na uwzględnienie. W ocenie Sądu skutki wypadku, fakt że powódka doznała długotrwałego uszczerbku na zdrowiu łącznie w 8 %, że od chwili zdarzenia do chwili obecnej, a więc już prawie trzy lata, odczuwa ona nadal dolegliwości bólowe i ograniczenia w wykonywaniu czynności wysiłkowych, zadośćuczynienie w wysokości 10 200,- zł jest odpowiednie i powinno zrekompensować powódce doznane cierpienia. Mając na uwadze, że powódka doznała 8 % uszczerbku na zdrowiu, łączna kwota 13 700,- zł zadośćuczynienia będzie adekwatna do doznanych obrażeń ciała, cierpienia i zrekompensuje w pełni skutki wypadku dla zdrowia i życia A. C. (1). Podkreślić należy, że powódka w chwili zdarzenia nie miała żadnych dolegliwości, była w pełni sprawna,

Przy ustalaniu uszczerbku na zdrowiu pod uwagę brano rodzaj doznanych urazów, długotrwałość dolegliwości bólowych, rodzaj leczenia jaki powódka odbyła i aktualny stan przedmiotowy. Przebyte urazy, zwłaszcza w pierwszych

miesiącach po wypadku skutkowały istotnie nasilonym zespołem bólowym, który spowodował ograniczenie aktywności fizycznej. Powódka zrezygnowała m.in. z uprawiania sportów, biegania, snowboardingu, jazdy na motorze. Sąd miał w szczególności na uwadze, że powódka w chwili zdarzenia miała zaledwie 20 lat. Przed wypadkiem uprawiała sporty, studiowała. Po wypadku do chwili obecnej nie powróciła do sportów zimowych, podejmuje zaś próby powrotu do aktywności sportowej, zaczęła biegać. Po wysiłku w razie występowania dolegliwości bólowych powódka zmuszona jest jednak zażywać leki przeciwbólowe. Nie ulega wątpliwości, że dla tak młodej osoby, prowadzącej wyjątkowo aktywny styl życia, ograniczenia w zakresie sprawności fizycznej były i są bardzo dotkliwe i trudne do zaakceptowania. A. C. (1) w chwili zdarzenia była studentką. Pomimo trwania procesu leczenia, po dwóch miesiącach zwolnienia z zajęć, podjęła i kontynuowała naukę, żeby nadrobić zaległości i zaliczyć pomyślnie rok studiów. Niewątpliwie wielomiesięczny proces leczenia, odczuwane dolegliwości bólowe, utrudniały jej naukę. Pomimo, że rokowanie co do powrotu do zdrowia powódki są pomyślne, zdaniem Sądu w okolicznościach faktycznych tej sprawy, roszczenie zasądzenia dalszego zadośćuczynienia w wysokości 10 200,- zł było w pełni uzasadnione i odpowiednie do rozmiaru krzywdy jakiej doznała powódka.

Jednocześnie Sąd orzekł o należnych odsetkach ustawowych od zgłoszonego roszczenia w oparciu o art. 481 § 1 k.c. i art. 455 k.c., a także mając na uwadze treść art. 14§1 uoc, w myśl którego zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Podkreślić należy, że powódka nie wykazała, aby wcześniej niż w piśmie z dnia 31 lipca 2013r. oznaczyła wysokość żądanego od strony pozwanej zadośćuczynienia. Pismo to stanowiło odwołanie powódki od decyzji o przyznaniu jej zadośćuczynienia w kwocie 3500,00 zł. Zatem dopiero w piśmie tym powódka wezwała stronę pozwaną do zapłaty zadośćuczynienia w kwocie 15 000,00 zł w terminie 14 dni od dnia otrzymania tego pisma. Przyjmując, że zwyczajowo czas doręczenia pisma wynosi ok. 5 dni, to pismo to doręczone zostało pozwanej w dniu 5 sierpnia 2013r., stąd termin wymagalności roszczeń odszkodowawczych powódki zgłoszonych w tym wezwaniu upłynął w dniu 19 sierpnia 2013 r., a zatem od dnia 20 sierpnia 2013 r. strona pozwana pozostawała w opóźnieniu ze spełnieniem należnego powódce świadczenia z tytułu zadośćuczynienia. Z tego też względu sformułowane w pozwie żądanie odsetek ustawowych za okres od 10 stycznia 2013r. do 19 sierpnia 2013 r. podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z art. 100 zd. 2 k.p.c., obciążając stronę pozwaną w całości kosztami procesu poniesionymi przez powódkę oraz pokrytymi tymczasowo przez Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Kłodzku z uwagi na to, że powódka korzystała ze zwolnienia od kosztów sądowych w całości. Na koszty poniesione przez powódkę w wysokości 2717,- zł składały wynagrodzenie pełnomocnika 2400,- zł, opłata od pełnomocnictwa 17,- zł, koszty dojazdu pełnomocnika na dwie rozprawy na trasie (W. – K. – W.) w kwocie 300,00 zł. Jednocześnie na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2014r., nr 1025 t.j) Sąd obciążył stronę pozwaną obowiązkiem zwrotu na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku wyłożoną tymczasowo kwotą 2596,51 zł, w tym na pokrycie wydatków związanych z wydaniem opinii przez biegłych sądowych w łącznej kwocie 2086,51 zł oraz 510,- zł z tytułu opłaty sądowej od pozwu, wobec zwolnienia powódki od obowiązku ich uiszczenia.

28 lipca 2015r.